

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2015 r.

**Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Garncarz

Ławnicy: A. M., Z. R.

Protokolant: Dominika Gorząd

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 2015 r. we Wrocławiu

na rozprawie sprawy

z powództwa: K. W.

przeciwko: Starostwu Powiatowemu w W.

o odszkodowanie

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. orzeka, iż nieuiszczone koszty sądowe w sprawie ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 28 stycznia 2015 r. powód K. W. wniósł odwołanie od wypowiedzenia umowy o pracę żądając odszkodowania za nieuzasadnione i naruszające przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony w kwocie 18 998,19 zł z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnienia swojego stanowiska powód wskazał, iż zakreślone w wypowiedzeniu przyczyny są niekonkretne i nierzeczywiste. Odnosząc się do zarzutu braku zaufania powód podniósł, iż z treści wypowiedzenia nie wynika w jakich sprawach miałby nie dotrzymać terminu załatwienia. Pracodawca w żaden sposób nie poinformował powoda na piśmie albo ustnie o ewentualnych zastrzeżeniach co do terminowości spraw. Również wskazane przez stronę pozwaną zbyt duża ilość odwołań wniesionych do Wojewody Dolnośląskiego nie zakreśla konkretnych spraw, które tego dotyczyły, nie zawiera ilości, czy procentowego udziału, albo okresu, o który chodzi. Jednocześnie powód podkreślił, iż wnioski co do utraty zaufania można by wyciągnąć co najwyżej na podstawie listy odwołań, które okazały się skuteczne, a nie na podstawie liczby odwołań wniesionych. Powód wskazał, iż w przypadku żadnej z wydanych przez niego decyzji nie stwierdzono jej nieważności. W zakresie nadinterpretacji przepisów prawa budowlanego, powód podniósł brak wskazania o jakie przepisy chodzi. W ocenie powoda żadna ze wskazanych przyczyn przez pracodawcę wypowiedzeniu umowy o pracę nie ma charakteru rzeczywistego, zwłaszcza że powód od 15 grudnia 2014 r. do 15 stycznia 2015 r. przebywał na urlopie. W ocenie powoda o jego zwolnieniu zdecydowały przyczyny pozamerytoryczne mające podłoże polityczne. Zdaniem powoda przeprowadzona kontrola miała charakter tendencyjny, została przeprowadzona

w celu znalezienia podstaw do zwolnienia powoda. Ponadto powód podniósł, iż Starosta (...) miał interes w jego zwolnieniu gdyż chciał odsunąć powoda od wydania decyzji i dokumentów w sprawach, w których może ponosić odpowiedzialność.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana Starostwo Powiatowe w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenia na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa prawnego.

W argumentacji swojego stanowiska strona pozwana wskazała, iż w efekcie kontroli działalności Wydziału powołany zespół stwierdził szereg nieprawidłowości, które polegały na niedotrzymywaniu terminów załatwienia spraw – wydania decyzji w sprawie pozwoleń na budowę, zbyt dużej liczby wniesionych odwołań do Wojewody Dolnośląskiego od wydanych decyzji w zakresie pozwoleń na budowę oraz przewlekłość w załatwianiu spraw i nadinterpretację prawa budowlanego. Biorąc pod uwagę zakres i istotność uchybień, a także konieczność organizacji pracy urzędu, która wymaga poszanowania jej praw do prawidłowego i terminowego załatwiania spraw, Starosta (...) utracił zaufanie powoda. W ocenie strony pozwanej zakreślone w wypowiedzeniu przyczyny są wyraźne i jasne. Powód pełniąc funkcję Kierownika Wydziału Urbanistyki, Architektury i Budownictwa miał obowiązek posiadania pełnej znajomości i przestrzegania przepisów prawa właściwych dla realizacji zadań stanowiska pracy, a w szczególności zapewnienie właściwej i terminowej realizacji zadań wynikających z Regulaminu Organizacyjnego Starostwa Powiatowego w W.. Zakres obowiązków powoda w sposób wyraźny nakładał na jego osobę prawidłowe i terminowe prowadzenie spraw administracyjnych wchodzących w zakres organizacyjny zarządzanego przez niego wydziału od daty jej wszczęcia do daty ostatecznego jej zakończenia, włącznie z merytorycznymi rozstrzygnięciami. Tym samym obowiązkiem powoda była znajomość przepisów i procedur. W ocenie strony pozwanej, powód jako osoba odpowiedzialna przed starostą za pracę wydziału musiał mieć świadomość co do tego, że nie dotrzymuje terminów załatwienia spraw jak i co do odwołań wnoszonych od wydanych decyzji. Strona pozwana podniosła, iż powód miał pełną możliwość zapoznania się z protokołem przeprowadzonej kontroli doraźnej. Jednocześnie strona pozwana podkreśliła, iż w przypadku rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem wskazana przyczyna nie musi mieć szczególnej wagi czy doniosłości. Odnosząc się do twierdzeń powoda o politycznym podłożu decyzji o zwolnieniu wskazano, iż nie zostały poparte żadnymi dowodami.

W kolejnych pismach procesowych powód kwestionował kompetencję osób przeprowadzających kontrolę doraźną albowiem w ocenie powoda osoby te nie mogły przeprowadzić kontroli, gdyż należy ona do wyłącznej kompetencji organów nadzoru budowlanego, a nadto wiąże się z koniecznością przestrzegania przepisów zakreślonych w ustawie o kontroli administracji rządowej.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

K. W. był zatrudniony w Starostwie Powiatowym w W. na stanowisku kierownika Wydziału Urbanistyki, Architektury i Budownictwa Starostwa Powiatowego w W. od dnia 01 marca 2011 r.

Średniomiesięczne wynagrodzenie powoda stanowiła kwota 6 031, 17 zł.

Dowód: umowa o pracę- akta osobowe,

zaświadczenie o zarobkach k. 25.

Do ogólnych obowiązków powoda na zajmowanym stanowisku należała:

1. Dbalność o wykonywanie zadań publicznych oraz środki publiczne, z uwzględnieniem interesów państwa oraz indywidualnych interesów obywateli
2. Pełna znajomość i przestrzeganie przepisów prawa właściwych dla realizacji zadań stanowiska pracy, przestrzeganie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Dążenie do uzyskiwania w pracy jak najlepszych wyników i przejawianie w tym kierunku odpowiedniej inicjatywy, zachowanie zasad dobrego współżycia oraz dbałość o właściwe stosunki międzyludzkie w środowisku pracy, zachowanie się z godnością w pracy i poza nią.
4. Pogłębianie wiedzy i podnoszenie kwalifikacji zawodowych w drodze samokształcenia.
5. Wnikliwe, sumienne i terminowe wykonywanie powierzonych zadań, zgodnie z poleceniami przełożonego oraz obowiązującymi przepisami.
6. Przestrzeganie ustalonego w zakładzie porządku i dyscypliny pracy oraz zachowanie tajemnicy państwowej i służbowej.
7. Przejawianie troski o mienie zakładu pracy i korzystanie z tego mienia zgodnie z jego przeznaczeniem.
8. Przestrzeganie przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisów przeciwpożarowych.
9. Wnikliwe i terminowe wykonywanie zadań oraz bezstronna i kulturalna obsługa interesantów.
10. Przestrzeganie przepisów dotyczących ochrony danych osobowych.

Do szczegółowych zadań powoda należało:

1. Kierowanie całokształtem pracy Wydziału.
2. Określenie i wdrażanie odpowiedniej struktury organizacyjnej Wydziału.
3. Współtworzenie polityki kadrowej i określenie podziału zadań w Wydziale, ustalanie zakresów czynności podległym pracownikom.
4. Dokonywanie oceny pracowników i występowanie z wnioskami w sprawach nagradzania, karania.
5. Opracowywanie planów finansowych do projektu budżetu w części dotyczącej zadań Wydziału.
6. Przygotowywanie sprawozdań, analiz, ocen i bieżących informacji o realizacji zadań Wydziału na potrzeby Starosty, Rady Powiatu czy Zarządu Powiatu
7. Gospodarowanie przyznanymi środkami budżetowymi i mieniem w sposób oszczędny, zgodnie z zasadami określonymi przez Zarząd i Starostę.
8. Zapewnienie właściwych warunków pracy podległym pracownikom, nadzór nad przestrzeganiem przez pracowników postanowień, Regulaminu Pracy, przepisów BHP i ppoż
9. Zapewnienie właściwej i terminowej realizacji zadań wynikających z Regulaminu Organizacyjnego Starostwa Powiatowego w W..
10. Uczestnictwo w posiedzeniach Zespołu Uzgadniania Dokumentacji Projektowej.
11. Uczestnictwo w posiedzeniach Zarządu Powiatu, Rady Powiatu i jej Komisji na polecenie Starosty.

12. Przygotowywanie odpowiedzi na wnioski, zapytania, interpelacje radnych, na skargi obywateli.

13. Wykonywanie innych zadań nie objętych zakresem czynności, zleconych przez Starostę, Wicestarostę bądź Sekretarza Powiatu.

Do uprawnień powoda należało:

1. podpisywanie pism wychodzących z Wydziału będących w zakresie jego działania, z wyjątkiem zastrzeżonych do podpisu Starosty zawartych w Regulaminie Organizacyjnym.
2. Podpisywanie wniosków o urlopy podległym pracownikom.
3. współpraca ze Starostą, Wicestarostą i Sekretarzem Powiatu.
4. Powód mógł być upoważniony przez Starostę do wydawania administracyjnych na podstawie odrębnego imiennego upoważnienia.

Powód jako kierownik ponosił odpowiedzialność:

1. za wykonanie powierzonych mu zadań szczegółowych i kryteriów legalności, zgodności z polityką samorządu rzetelności, sprawności gospodarności.
2. za przestrzeganie przepisów, instrukcji w przetwarzania danych osobowych i ponosi odpowiedzialność porządkową i karną niezgodne z prawem ich przetwarzanie, nawet po ustaniu zatrudnienia w Starostwie.
3. Materialną za powierzone mienie.

Powód przyjął powyższy zakres obowiązków i zobowiązał się do jego wykonania.

Dowód: zakres obowiązków z oświadczeniem powoda – akta osobowe.

Wydział Urbanistyki, Architektury i Budownictwa stanowi jednostkę organizacyjną Starostwa Powiatowego w W..

Na czele starostwa stoi Starosta, który jest kierownikiem i zwierzchnikiem służbowym wszystkich pracowników Starostwa.

Starosta kieruje pracą Starostwa i wykonuje zadania przy pomocy Wicestarosty, Sekretarza, Skarbnika, Kierowników Wydziału i Pełnomocnika ds. systemu zarządzania jakością.

W wydziale Urbanistyki, Architektury i Budownictwa jest zatrudnionych dwóch inspektorów, których pracę organizuje i nadzoruje kierownik wydziału.

Dowód: Regulamin organizacyjny Starostwa Powiatowego w W. k. 26- 34.

Wydział Urbanistyki, Architektury i Budownictwa był wyposażony w elektroniczny system rejestracji wniosków i decyzji, który umożliwiał rejestrację każdego wniosku, oznaczenie daty wpływu wniosku i wykonania poszczególnych kroków z oznaczeniem daty.

System wyliczał daty załatwienia sprawy jednak wymagał wprowadzenia poszczególnych danych. Obowiązek wprowadzenia danych do systemu spoczywała na pracownikach wydziału.

W okresie sprawowania funkcji kierownika wydziału przez powoda pracownicy wydziału nie wprowadzali na bieżąco danych w systemie. Pracownicy nie tworzyli zestawień dat wpływu wniosków i nie wyliczali dokładnej ustawowej daty kiedy dany wniosek ma zostać załatwiony. W wydziale nie wyliczano terminów załatwienia spraw indywidualnie dla każdej sprawy, tylko brano przybliżony termin załatwienia sprawy.

Powód nie wydawał poleceń podwładnym pracownikom co do tworzenia przez pracowników zestawień danych i nie informował pracowników o ewentualnym nieterminowym załatwieniu spraw.

Od chwili wpływu wniosku, powód jako osoba upoważniona do wydania decyzji miał 65 dni na wydanie decyzji w przedmiocie wydania pozwolenia na budowę albo odmowy.

Dowód: zeznania świadków: A. C. (1), K. J. - k. 142 (płyta CD)

wystąpienie pokontrolne (teczka w załączeniu akt)

W okresie od dnia 7 stycznia 2013 r. do dnia 28 lutego 2013 r. Wydział Urbanistyki, Architektury i Budownictwa został poddany kontroli, której przedmiotem była analiza projektów budowlanych, zatwierdzone w trakcie prowadzonych przez organ postępowań administracyjnych zakończonych wydaniem decyzji zatwierdzających projekt budowlany i udzielającej pozwolenia na budowę bądź rozbiórkę.

W kontroli oceniono pozytywnie przestrzeganie przez jednostkę kontrolowaną właściwości rzeczowej i miejscowej, obowiązku sprawdzania projektu przez osobę posiadającą wymagane uprawnienia budowlane i legitymująca się na dzień opracowania projektu zaświadczeniem o przynależności do właściwej izby samorządu zawodowego, przestrzeganie obowiązku zatwierdzania kompletnych projektów budowlanych. Negatywnie oceniono przestrzeganie realizacji obowiązku zatwierdzenia projektów budowlanych, w którym informacje zawarte na stronie tytułowej projektu, w metrykach rysunków oraz na rysunku projektu zagospodarowania terenu odpowiadają wymogom obowiązującego rozporządzenia w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego.

W okresie od 2011-2013 r. na działalność Wydziału Urbanistyki, Architektury i Budownictwa wpłynęły skargi: w 2011 – 1 skarga, w roku 2012 r. – 1 skarga i w roku 2013 r. – 6 skarg.

Dowód: wystąpienie pokontrolne k. 37- 53,

Pismo z dn. 15.04.2014 r. k. 54.

Zadania audytowe czynności doradczej z dn. 30.12.13 r. k. 55-57,

Informacji prawnej z dn. 14.04.2014 r. k. 58 -66.

Na zarządzenie Starosty (...) z dniem 16 grudnia 2014 r. powołano zespół zadaniowy w celu dokonania kontroli doraźnej w Wydziale Urbanistyki, Architektury i Budownictwa Starostwa Powiatowego w W..

Przyczyną przeprowadzenia kontroli były skargi na działanie wydziału.

Dowód: zarządzenie nr 80/14 Starosty (...) k. 9,

Przesłuchanie w charakterze strony pozwanej M. N. k. 124 (płyta CD).

W okresie od dnia 17 grudnia 2014 r. do dnia 15 stycznia 2015 r. przeprowadzono w wydziale kierowanym przez powoda kontrolę doraźną, której zakresem była prawidłowość i terminowość załatwianych spraw.

W toku kontroli analizie poddano 122 wybranych spraw, w tym 76 spraw z 2012 r., 36 spraw z roku 2013 r. i 10 spraw z roku 2014 r.

W trakcie kontroli ustalono, iż 41 decyzji zostało wydanych po terminie 65 dni.

W analizowanych sprawach, które poddano kontroli, stwierdzono, że pierwsze pismo w sprawie zostało wysłane w przedziale czasu:

- 20-29 dni – 16 sprawach,
- 30-39 – 22 sprawach,
- 40-49 – w 16 sprawach,
- 550, 52, 54, 59, 58, w 62 dni, inwestor otrzymał postanowienie w 65 dniu,
- 62 dniu, inwestor odebrał wezwanie do uzupełnienia wniosku w 65 dniu,
- 68 dniu przesłano kopie wniosku wraz z projektem budowlanym do DWKZ we W. celem zajęcia stanowiska.

W okresie od 01 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. wniesiono 11 odwołań do Wojewody (...) od wydanych decyzji Starosty (...) w zakresie pozwoleń na budowę, z czego:

- 8 decyzji uchylono w całości i przekazano do ponownego rozpatrzenia sprawy,
- 1 postępowanie odwoławcze umorzono,
- 1 decyzję utrzymano w mocy.

Po zakończeniu prac komisji, przed złożeniem oświadczenia powodowi, Starostwa otrzymał protokół w wersji roboczej od osób kontrolujących, z którym to protokołem się zapoznał.

Sporządzony przez zespół protokół został przekazany Staroście w dniu 20 stycznia 2014 r.

Powód nie był obecny przy kontroli gdyż w okresie od dnia 05 stycznia 2015 r. do dnia 16 stycznia 2015 r. przebywał na urlopie.

Dowód: protokół kontroli dorażnej – teczka w aktach sprawy,

Przesłuchanie w charakterze strony pozwanej M. N. k. 124 (płyta CD),

zeznania świadków: A. C. (2), K. J. k. 142 (płyta CD),

Wniosek urlopowy powoda – akta osobowe.

W dniu 20 stycznia 2015 r. powód K. W. otrzymał oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę za trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia. Jako przyczynę wypowiedzenia umowę o pracę wskazano utratę zaufania do powoda jako kierownika Wydziału na które składają się:

- niedotrzymywanie terminów załatwienia spraw- wydania decyzji w sprawie pozwoleń na budowę,
- zbyt duża liczba wniesionych odwołań do Wojewody (...) od wydanych decyzji w zakresie pozwoleń na budowę,
- przewlekłość w załatwieniu spraw i nadinterpretacja przepisów Prawa budowlanego.

Podczas wręczenia wypowiedzenia Starosta poinformował powoda, iż dowodem potwierdzającymi przyczynę wypowiedzenia jest protokół kontroli dorażnej z którym może się zapoznać.

Podczas wręczenia wypowiedzenia była obecna pracownik działu kadr.

Dowód: oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę k. 8.,

Przesłuchanie w charakterze strony pozwanej M. N. k. 124 (płyta CD),

zeznania świadka A. J. k. 142 (płyta CD)

W okresie od dnia 09 stycznia 2015 r. do dnia 10 marca 2015 r. organ nadzorczy Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego przeprowadził kontrolę, której przedmiotem było prowadzenie postępowań administracyjnych oraz sprawdzenie terminów wyznaczonych przepisami prawa na dokonywanie czynności związanych z wydawaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, badaniem zgłoszeń dotyczących budowy obiektów budowlanych, sprawdzenie kompletności dokumentacji.

Ocenie poddano także zatwierdzone projekty budowlane.

Kontrolę przeprowadzono na 15 wytypowanych postępowań. W wyniku kontroli stwierdzono liczne naruszenia przepisów prawa dotyczących:

- terminowego załatwienia spraw,
- rozpatrywania kompletnych wniosków o pozwolenia na budowę,
- powiadamiania stron o wszczęciu postępowania administracyjnego,
- zapewnienia w każdym stadium prowadzonego postępowania czynnego udziału stron,
- realizacji obowiązku wynikającego z art. 35 ust. 1 pkt. 1,2,3 ustawy Prawo Budowlane,
- obowiązku przekazywania wydanych postanowień organowi nadzoru budowlanego,
- konieczności wydawania decyzji o pozwoleniu na budowę, zawierającej wymagane informacje, w tym obszar oddziaływania obiektu budowlanego. Ponadto z decyzji powinny wynikać obowiązki ciążące na inwestorze przed przystąpieniem do użytkowania wybudowanego obiektu do czego obowiązuje się obowiązujący wzór decyzji o pozwoleniu na budowę,
- obowiązku wydawania decyzji w zakresie zgodnym z wnioskiem inwestora.

Dowód: kserokopia wystąpienia pokontrolnego z kontroli Starosty W. z dnia 24 maja 2015 r. k. 85- 118.

Następca powoda na stanowisku kierownika w Wydziale Urbanistyki, Architektury i Budownictwa Starostwa Powiatowego w W. wprowadził nową organizację pracy polegającą na tworzeniu zestawienia w formie tabel dotyczących wniosków i związanych z nimi datami załatwienia spraw.

Dowód: zeznania świadków: A. C. (2), K. J. k. 142 (płyta CD),

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Powód K. W. w przedmiotowej sprawie poszukiwał ochrony w art. 45 § 1 i 47¹ Kodeksu pracy zgodnie z którymi w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nie określony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy stosownie do żądania pracownika - orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu - o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu. Odszkodowanie przysługuje w wysokości wynagrodzenia za okres od 2 tygodni do 3 miesięcy, nie niższej jednak od wynagrodzenia za okres wypowiedzenia.

Powód żądał odszkodowania stanowiącego równowartość trzykrotności wynagrodzenia.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie zmierzać więc miało do jednoznacznego ustalenia, czy strona pozwana dokonując wypowiedzenia umowy o pracę uczyniła to w sposób prawidłowy, a więc czy spełniało wymogi formalne, a także czy podana przyczyna wypowiedzenia była rzeczywista i prawdziwa.

Sąd dokonał ustaleń w niniejszej sprawie w oparciu o zebrane w sprawie dowody z dokumentów akt osobowych, protokołów kontroli strony pozwanej, którym przyznał pełen walor wiarygodności albowiem zostały sporządzone przez osoby do tego uprawnione, a ich autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Podkreślenia wymaga to, że Sąd nie był upoważniony do badania prawidłowości protokołów kontroli pod względem zgodności ich z przepisami o kontroli w samorządzie. Przede wszystkim należy podkreślić, że zarządzenie kontroli wewnętrznej zostało wydane przez Starostę jako pracodawcę w stosunku do podległych mu pracowników, czym realizował swój prawnie dozwolony obowiązek nadzoru podległych pracowników. Zgodnie z art. 100 kp, pracownik jest zobowiązany do wykonywania swoich obowiązków w sposób sumienny oraz stosować się do poleceń pracodawcy, a pracodawca ma prawo kontrolować, czy pracownicy wykonują swoje zadania w sposób określony w art. 100 kp. Zatem każdy pracodawca, w tym również Starosta wobec podległych pracowników, ma prawo przeprowadzać kontrole wewnętrzne sprawdzające prawidłowość wykonywania przez nich swoich obowiązków. Skoro zatem Starosta, zgodnie z regulaminem wewnętrznym wydał zarządzenie o przeprowadzeniu kontroli wewnętrznej, powołał do tego zespół, a także zlecił zakres przeprowadzonej kontroli, jako pracodawca miał do tego prawo.

W ocenie Sądu zeznania świadków A. C. (2), K. J., A. J., które były jasne, logiczne i wzajemnie się uzupełniały i korespondowały ze zgromadzonymi w sprawie dowodami z dokumentów. W szczególności istotne dla Sądu były zeznania świadka A. C. (2), która była pracownikiem bezpośrednio podległym powodowi i posiadała najpełniejszą i bezpośrednią wiedzę na temat sposobu działania wydziału i działalności powoda jako kierownika. Z zeznań tego świadka wynikało, iż do przestrzegania terminu załatwienia spraw podchodzono w sposób dowolny, gdyż nie wyliczono dla każdej sprawy terminu jej załatwienia. Dodatkowo potwierdzającymi waloru wiarygodności powyższego świadka nadała okoliczności, iż świadek nie miała jakiegokolwiek interesu aby zeznać na korzyść którejkolwiek ze stron oraz iż nie wskazywała na jakikolwiek konflikt z którąkolwiek ze stron postępowania. Również przesłuchanie w charakterze strony pozwanej M. N. zasługiwało na uwzględnienie z uwagi logiczności, spójności i konsekwentności. Zeznania złożone przez powoda w toku przesłuchania stron zasługiwały na uwzględnienie w części mającej poparcie w materiale dowodowym.

Wniosek dowodowy powoda w postaci przedłożenia akt sprawy administracyjnej podlegał oddaleniu albowiem do roli Sądu w niniejszym procesie nie było przeprowadzanie ponownej kontroli akt administracyjnych, w tym zakresie kompetencją posiadają organy nadzorcze których wnioski pokontrolne zostały załączone do akt sprawy. Także wniosek o zwrócenia się do Prokuratury Rejonowej w Wołowie i Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu jako zbędny i zmierzający do przedłużenia sprawy podlegał oddaleniu. Sąd badał prawdziwość wypowiedzenia w granicach zakreślonych przyczyn i nie zajmował się analizą legalności postępowań Starosty (...) i zarzutów jakie w tym zakresie czynił powód. Także wniosek powoda o ponowne przesłuchanie Starosty (...) jak zmierzający do przedłużenia sprawy podlegał oddaleniu. Mianowicie inne dowody osobowe - zeznania świadka A. J. potwierdziły, iż powód został poinformowany o możliwości zapoznania się z protokołem kontroli, na co także podczas przesłuchania stron wskazywał M. N.. To, że powód nie zrobił tego przed wręczeniem mu oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o pracę, a także to, że Starosta nie doręczył protokołu kontroli powodowi w dniu złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o pracę jest okolicznością relewantną dla rozstrzygnięcia w sprawie, gdyż wskazane w wypowiedzeniu umowy o pracę okoliczności były dostatecznie konkretne, aby móc ocenić, co było podstawą do wypowiedzenia powodowi umowy o pracę.

Przechodząc do analizy przyczyn wypowiedzenia należy wskazać, iż zgodnie z przepisem art. 30 § 4 k.p. oświadczenie woli pracodawcy o wypowiedzeniu umowy zawartej na czas nieokreślony powinno zawierać przyczynę dokonania tego rodzaju czynności prawnej, przy czym przyczyna wypowiedzenia umowy o pracę musi być konkretna i rzeczywista. Przyczyna ta jednak nie musi mieć szczególnej wagi czy nadzwyczajnej doniosłości, albowiem jak już wskazano,

wypowiedzenie umowy o pracę jest zwykłym sposobem rozwiązania bezterminowego stosunku pracy (vide wyrok SN z 4 grudnia 1997 r., I PKN 419/97, OSNP 1998/20/598).

Zgodnie z wykładnią Sądu Najwyższego, zawartą między innymi w wyroku z dnia 10 maja 2000r. (I PKN 641/99 OSNP 2001/20/618, Pr. Pracy 2001/1/33) „naruszenie art. 30 § 4 k.p. ma miejsce wówczas, gdy pracodawca nie wskazuje w ogóle przyczyny wypowiedzenia, bądź gdy wskazana przez niego przyczyna jest niedostatecznie konkretna, a przez to niezrozumiała dla pracownika”. Podanie pracownikowi przyczyny wypowiedzenia, zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 1 października 1997r. (I PKN 315/97 OSNP 1998/17/501), „ma umożliwić mu, dokonanie racjonalnej oceny, czy ta przyczyna w rzeczywistości istnieje i czy w związku z tym, zaskarżenie czynności prawnej pracodawcy może doprowadzić do uzyskania przez pracownika odpowiednich korzyści (odszkodowania lub przywrócenia do pracy)”.

Na wstępie rozważań należy zaznaczyć, iż wypowiedzenie umowy o pracę na czas nieokreślony w trybie art. 30 § 1 pkt 2 k.p. jest zwykłym sposobem rozwiązywania umowy o pracę. Prawo wypowiedzenia umów o pracę zawieranych na czas nieokreślony ograniczone jest jednak klauzulą generalną, w myśl której każde wypowiedzenie tego rodzaju umowy musi zawierać uzasadnienie merytoryczne. Zgodnie z przepisem art. 30 § 4 k.p. oświadczenie woli pracodawcy o wypowiedzeniu umowy zawartej na czas nieokreślony powinno zatem zawierać przyczynę dokonania tego rodzaju czynności prawnej, przy czym przyczyna wypowiedzenia umowy o pracę musi być konkretna i rzeczywista.

Ciężar dowodu w zakresie wykazania prawdziwości wskazanej przyczyny spoczywał na stronie pozwanej.

W pierwszej kolejności należało zbadać czy strona pozwana zachowała wymogi formalne w złożonym powodowi oświadczeniu. Nie budzi wątpliwości, iż przedmiotowe oświadczenie zostało złożone na piśmie, ze wskazaniem przyczyny wypowiedzenia i pouczeniem o możliwości złożenia odwołania zatem zgodnie z art. 30 § 3,4, 5 k.p.

Ponadto pracodawca zachował wskazany w umowie o pracę ustawowy okres trzymiesięcznego wypowiedzenia.

Przechodząc do analizy oświadczenia woli strony pozwanej wskazać należy, iż z jego treści wynikają, iż powodami wypowiedzenia umowy o pracę była utrata zaufania do powoda jako kierownika Wydziału na którą składało się: niedotrzymywanie terminów załatwienia spraw- wydania decyzji w sprawie pozwoleń na budowę, zbyt duża liczba wniesionych odwołań do Wojewody Dolnośląskiego od wydanych decyzji w zakresie pozwoleń na budowę, przewlekłość w załatwieniu spraw i nadinterpretacja przepisów Prawa budowlanego.

Na wstępie należy wskazać, iż pojęcie "zaufanie" zawiera w sobie element subiektywny. Jest to bowiem stan wyrażający się przekonaniem o możliwości polegania na kimś, poczuciem pewności, a więc stan z pogranicza sfer racjonalnej (intelektualnej) i psychicznej (emocjonalnej). Zaufanie jest przy tym stopniowalne - od absolutnego (bezwzględne, bezwarunkowe itp.) do ograniczonego. Ogólnego, powszechnego wzorca " zaufania" nie ma i utworzyć się go nie da. Pełna jego obiektywizacja nie jest wobec tego możliwa. Nasilenie elementów obiektywnych i subiektywnych charakteryzujących indywidualny stan " zaufania" (lub braku zaufania albo utraty zaufania) może mieć znaczenie w zakresie jego oceny w kontekście skutków jakie prawo z nim łączy. Utrata zaufania do pracownika może więc, ze względu na jej silne zobiektywizowanie, uzasadniać wypowiedzenie umowy o pracę, lub odwrotnie - nie stanowić uzasadnionej przyczyny wypowiedzenia ze względu na jej nadmierną subiektywizację (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 1997 r., I PKN 385/97, OSNAPIUS 1998 nr 18, poz. 358).

Jak wskazał przeprowadzony materiał dowodowy podczas otrzymania oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę, powodowi wyjaśniono, że dowody zaniedbań i podstawą decyzji były wyniki kontroli doraźnej przeprowadzonej w Wydziale Urbanistyki, Architektury i Budownictwa Starostwa Powiatowego w W.. Wskazać należy, iż wbrew twierdzeniom powoda, pracodawca miał pełne prawo do przeprowadzenia kontroli. Albowiem pracodawca w granicach swoich uprawnień posiada ustawowe upoważnienie do sprawdzania stopnia i sposobu realizacji obowiązków pracownika i może podejmować w tym zakresie różnorakie działania takie jak żądanie złożenia wyjaśnień, bieżąca analiza wykonanych zadań i sprawdzenie dokumentacji. Zatem kontrola, którą dokonał pracodawca dotyczyła terminowości realizowanych wniosków i nie była kontrolą w rozumieniu ustawy o kontroli w samorządzie albowiem

jej zakres i podmioty które ją wykonały nie były organami nadzorczymi Starostwa Powiatowego. Kontrola ta dotyczyła wyłącznie sfery pracowniczej mianowicie realizacji obowiązków przez powoda jako kierownika wydziału.

Wskazać należy, że do podstawowych obowiązków powoda należało wnikliwe, sumienne i terminowe wykonywanie powierzonych zadań, zgodnie z poleceniami przełożonego oraz obowiązującymi przepisami, a także zapewnienie właściwej i terminowej realizacji zadań wynikających z Regulaminu Organizacyjnego Starostwa Powiatowego w W.. Bezspornym jest to, że powód jako kierownik wydziału, posiadający upoważnienie od Starosty do wydawania decyzji był związany ustawowym terminem 65 dni na wydanie decyzji albo innym zakończeniu sprawy. Tym samym w ocenie Sądu działania powoda winny być oparte o obowiązujące ustawowe terminy do załatwienia spraw. Niewątpliwie Wydział Urbanistyki, Architektury i Budownictwa jest jednostką organizacyjną zajmującą się załatwianiem wpływających wniosków przez wydanie decyzji chociażby pozwoleń na budowę albo innych rozstrzygnięć. Oczywistym jest to, że swoje działania wydział opiera na przepisach materialnych ustaw z dziedziny prawa administracyjnego chociażby prawa budowlanego. Co więcej, powód wydając decyzję działał jako organ administracyjny na który są nałożone różnorakie sankcje związane z brakiem terminowości załatwienia spraw i przewlekłością postępowań. Powód podnosił, iż przełożony nie zwracał mu uwagi na problemy z terminami załatwienia spraw w wydziale jednakże zauważyć należy, że powód jako kierownik miał pełen wgląd do prowadzonych spraw i jako osoba nadzorująca winien nadzorować przedmiotowe terminie gdyż ponosił za to odpowiedzialność.

Natomiast, jak bezspornie wynikało to z protokołu kontroli doraźnej, na 122 spraw 51 rozstrzygnięć było wydanych po terminie 65 dni. Ponadto podjęte, w Wydziale Urbanistyki, Architektury i Budownictwa Starostwa Powiatowego w W., czynności wstępne takie jak wezwania do uzupełnianie braków były wysyłane w terminach między 30-39 dni od wpływu wniosku (w 22 sprawach) czy nawet później, co również potwierdza przewlekłość w bieżącym załatwianiu spraw. Co więcej, zeznania świadka podwładnej powoda A. C. (2) wskazały, iż pracownicy nigdy nie wyliczali dla każdej sprawy daty jej załatwienia i nie analizowali ewentualnych opóźnień oraz iż powód nie wydawał takich poleceń. Z zeznań świadka Sąd wywiódł, iż w wydziale nie przywiązywano uwagi do terminowości załatwienia spraw, a ustawowe terminy traktowano „na wyczucie” i nie dokonywano ich rzetelnych wyliczeń. Podkreślić należy, iż wydział którym kierował powód był wyposażony w system elektroniczny rejestracji decyzji i wniosków, który stanowił narzędzie umożliwiające przestrzeganie terminowości wykonywania spraw, jednak wymagał bieżące i rzetelne wprowadzanie danych spraw przez pracowników. Zeznania świadka A. C. (1) wskazały, iż takie dane nie były wprowadzane, co więcej, z zeznań tych wynikało, iż pracownicy nie znali systemu i nie wykorzystywali jego możliwości, a dopiero w toku kontroli dowiedzieli się że można drukować zestawienia, statystyki. Podkreślić należy, iż K. W. kierował całokształtem pracy Wydziału, a zatem był odpowiedzialny za określenie i wdrażanie odpowiedniej struktury organizacyjnej wydziału w taki sposób był w sposób terminowy i rzetelny realizować należące do niego zadania. Kontrola doraźna w sposób jasny i jednoznaczny wskazała na istotne uchybienia w działalności wydziału w zakresie terminów załatwienia spraw i opóźnień jakich się dopuszczano skutkujących przewlekłością postępowania.

Powód zarzucał, iż kontrola doraźna została dokonana w sposób tendencyjny oraz iż do porównania wytypowania najstarsze sprawy. Jednakże oczywistym jest to, że przy badaniu terminowości dokonuje się porównania najstarszych spraw i analizę przyczyn opóźnień, a nie dogłębnej analizy spraw bez opóźnień. Ponadto wskazać należy, iż dokonane w późniejszym okresie kontrola przez niezależny organ nadzorczy w okresie od 09 stycznia 2015 r. do dnia 10 marca 2015 r. także wskazała na liczne naruszenia przepisów prawa dotyczących: terminowego załatwienia spraw, rozpatrywania kompletnych wniosków o pozwolenia na budowę, powiadamiania stron o wszczęciu postępowania administracyjnego, zapewnienia w każdym stadium prowadzonego postępowania czynnego udziału stron, realizacji obowiązku wynikającego z art. 35 ust. 1 pkt. 1,2,3 ustawy Prawo Budowlane, obowiązku przekazywania wydanych postanowień organowi nadzoru budowlanego, konieczności wydawania decyzji o pozwoleniu na budowę, zawierającej wymagane informacje, w tym obszar oddziaływania obiektu budowlanego. Ponadto z decyzji powinny wynikać obowiązki ciężące na inwestorze przed przystąpieniem do użytkowania wybudowanego obiektu do czego obliguje się obowiązujący wzór decyzji o pozwoleniu na budowę, obowiązku wydawania decyzji w zakresie zgodnym z wnioskiem inwestora. A zatem zważywszy, iż późniejsza kontrola przeprowadziła przez organ nadzorczy potwierdziła

nieterminowość w prowadzeniu spraw jakie wykazała kontrola doraźna, w ocenie Sądu wyniki kontroli doraźnej zasługiwały na wiarygodność.

Powód kwestionował wyniki kontroli doraźnej podnosząc, iż przeprowadzona w 2013 r. kontrola organu nadzorczego nie wskazała nieprawidłowości. Jednakże zauważyć należy, iż kontrola na jaką powoływał się powód została przeprowadzona wyłącznie pod względem kryterium projektów budowlanych i ich zatwierdzenia, a nadto dotyczyła czasookresu nie związanego z decyzją o rozwiązaniu umowy o pracę z powodem. Tym samym nietrafnym była argumentacja powoda odwołująca się do kontroli, która w żaden sposób nie badała kryterium przestrzegania terminów do załatwienia spraw.

Odnosząc się do zarzutu dużej liczby odwołań od wydanych decyzji jaką przytoczyła strona pozwana wskazać należy, iż liczba odwołań w okresie od 01 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. wynosiła 11. Zdaniem Sądu liczba odwołań jest czynnikiem niezależnym od powoda albowiem jest realizacją uprawnień przysługującym stronom postępowania administracyjnego. Istotnym w tym zakresie były następstwa odwołań od decyzji wydane przez organ odwoławczy Wojewodę Dolnośląskiego, które wskazały iż na 11 decyzji - 8 decyzji uchylono w całości i przekazano do ponownego rozpatrzenia sprawy, 1 postępowanie odwoławcze umorzono i 1 decyzję utrzymano w mocy. Powyższe również wskazuje na nieprawidłowości jakich się dopuszczano przy wydawaniu decyzji, albowiem w większości rozstrzygnięcia organu wskazywała na konieczność ponownej weryfikacji wydanych decyzji.

Przechodząc do wskazanej przyczyny w postaci nadinterpretacji przepisów Prawa Budowlanego w ocenie Sądu strona pozwana nie udowodniła jej prawdziwości. Z materiału dowodowego wynikała jedynie okoliczność, iż istniały rozbieżności w interpretacji przepisów prawa jednakże nie udowodniano, aby wykładania jaką stosowała powód była nieprawidłowa, tym samym wskazana przyczyna jako nierzeczywista nie podlegała uwzględnieniu.

Przeprowadzony w sprawie postępowanie dowodowe w sposób jednoznaczny wskazało, iż w Wydziale Urbanistyki, Architektury i Budownictwa w okresie którym kierowała nim powód nie przestrzegano ustawowych terminów do załatwienia spraw, co skutkowało przewlekłością prowadzonych postępowań. W ocenie Sądu, powód, jako osoba zajmujące wysokie, kierownicze stanowiska winna organizować pracę wydziału w taki sposób, aby zapewnić przestrzeganie wiążących przepisów prawa, w tym terminowości prowadzonych spraw. Powód kierując wydziałem winien mieć na względzie to, że działając jako organ administracyjny z opóźnieniem może ponosić odpowiedzialność, taką jak chociażby kary pieniężna wynikająca z art. 35 ust. 6 ustawy Prawo budowlane za każdy dzień opóźnienie czy inne skutki w następstwie skarg złożonych na przewlekłość postępowania. W ocenie Sądu powód winien liczyć się z tym, że od jego osoby jako kierownika wydziału, z racji pełnienia jego funkcji, pracodawca miał pełne prawo wymagać więcej niż od pozostałym szeregowych pracowników wydziału. Tym samym oczywistym jest to, że nie wywiązywanie się przez powoda z jednego z podstawowych obowiązków pracowniczych, tak istotnych w specyfice pracy wydziału, skutkowało utratą zaufania do jego osoby. Zdaniem Sądu sposób zarządzania przez powoda pracami wydziału wskazał na brak umiejętności egzekwowania dyscypliny pracy wydziału, wykorzystania narzędzi jakimi wydział dysponowała oraz umiejętności odpowiedniej organizacji pracy. Ubocznie zauważyć należy, iż nowy kierownika wydziału podjął działania zmierzające do przestrzegania terminowości załatwienia spraw przez nałożenie na pracowników obowiązków bieżącego wprowadzenia danych, tworzenia rejestru wniosków z zestawieniem dat co wskazuje, iż nadzór pracowników nad terminowością wykonywanych zadań był możliwy.

Jednocześnie odnosząc się do argumentacji powoda w przedmiocie zarzutów, iż wyłącznym podłożem decyzji były przyczyny polityczne i chęć ukrycia nieprawidłowości działań Starosty, Sąd uznał te twierdzenia za bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie. Przedstawiony przez powoda artykuł z prasy nie mógł stanowić potwierdzenia racji twierdzeń powoda albowiem artykuł prasowy jest dziełem dziennikarza i jego indywidualnej oceny zdarzeń. Przedmiotem badania przez Sąd były jedynie okoliczności wskazane w wypowiedzeniu umowy o pracę. Powód nie przedstawił żadnych wiarygodnych dowodów na to, aby był w sposób odmienny niż inne osoby traktowany, natomiast sam fakt, że pracodawca przeprowadził kontrolę doraźną nie może być dowodem na to, że pracodawca podejmował niesłuszne w stosunku do powoda działania. Gdyby rzeczywiście praca wydziału podległego powodowi była wykonywana rzetelnie, nawet najbardziej szczegółowe kontrole nie powinny były wykazać nieprawidłowości.

Bacząc, iż wskazana przez stronę pozwaną przyczyna w większości znalazły oparcie w przesłankach natury obiektywnej i racjonalnej i nie wynikały z subiektywnych uprzedzeń do osoby powoda, Sąd doszedł do przekonania, iż przyczyna wypowiedzenia była rzeczywista, jasna i prawdziwa, czego następstwem było oddalenie odwołania powoda jako bezzasadnego, o czym Sąd orzekł w pkt I wyroku.

O kosztach procesu zasądzonych od powoda na rzecz strony pozwanej orzeczono na podstawie w art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca na żądanie strony przeciwnej obowiązana jest zwrócić koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na koszty należne pełnomocnikowi strony pozwanej złożyły się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 60,00 zł na podstawie § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielanej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013, poz. 490 ze zm).

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 4 i art. 35 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.), nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych pracownik wnoszący powództwo lub strona wnosząca odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem art. 35 i 36. Natomiast w myśl art. 113 ust. 1 w/w ustawy, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Jako, że powództwo podlegało uwzględnieniu, a tym samym strona pozwana wygrała proces, w związku z czym nie zachodziły podstawy do obciążenia jej brakującymi kosztami sądowymi w postaci opłaty od pozwu i wydatkami związanymi ze stawiennictwem świadków o czym orzeczono jak w punkcie III sentencji wyroku.